

Kulturbron 21 augusti 2026

- en berättelse om en kreativ plats för möten med människor

***Det är sensommar 2026**, turister och folk ifrån stan rör sig i överallt.*

*I Kulturbrons glasdörrar speglar sig hamnen och spelande vågor i vinden under blå himmel. En liten kö har bildats in till utställningen i den stora hallen, där förut brandbilarna tog plats.... **Tänk att det blev en realitet att brandstationen byggdes om till ett kulturhus!***

***Ung svensk form och Ungt måleri i väst** visas. Svensk Form i Stockholm och Konstmuséet i Skövde står bakom. De stora fönstren mot Hamngatan och de snedställda ljusinsläppen i taket släpper in ett vitrosa dagsljus, ett bra ljus för det som nu exponeras. Åskådarna, varav många unga, verkar trivas i en utställning som ger prov på vad som är aktuellt, som ger tankar och bryter av med vissa provokativa element och som leder till spontana samtal bland dom som är där. Jag förvånas lite och är glatt överraskad av att se så många obekanta ansikten. Kanske är flera av dem inflyttare till kommunen.....
Kulturlivet lockar.....*

*Och i kväll, i det svagt blåtonade ljuset som är kännetecknande för uppträdanden i Kulturbron, utför Dansstationen **Rörelser i sommarnatten** på betonggolvet.
Det blir en annan verklighet!*

Sedan invigningen av Kulturbron 2024 har ett antal enskilda utställningar anordnats i ljushallen, En publikframgång - och som gav eko långt utanför Mariestad - blev 2025 **Kvinnliga konstnärer i Norden**, professionellt arrangerad av curatören och chefen för Kulturbron. "Den bygger på det förväntade och det oväntade". Och **Gårdagen är här** i maj i år, som visade exempel på hur man jobbar i de ideella kulturarvsföreningarna och med några som dessutom redogjorde för hur dom lyckats engagera flera i verksamheten, inte minst yngre människor. Utställningen visas just nu i begränsad omfattning i ett intilliggande rum. Bakom arrangemanget ligger också insikten om att föreningslivet är väsentligt för demokratin, som vi verkligen måste värna om.

Men jag gillar att man blandar kulturella uttryck och att man också låter kulturen möta andra områden. Det är ju många gånger genom nya kombinationer som möjligheter för utveckling skapas! Vem minns inte från förra året utställningarna **Kulturen i det digitala samhället**, **Skaraborgskonsten och klimatet** och **Kulturskolan möter Ung företagsamhet**. Evenemang som också kunde upplevas digitalt. Och i den lilla föreläsningssalen en halvtrappa upp från den stora hallen inträffade föredrag och debatter inom dessa

områden. Det gäller ju att spegla det som är aktuellt och nytt, som är viktigt och som kan intressera, både allmänt och i Mariestad/regionen.

Ungdomarna i den närbelägna skateparken och pumptrackbanan tog för några år sedan ett initiativ, som ledde till att det uppfördes en särskild vägg vid sidan av kulturhuset för att fritt måla på. I en workshop i samma veva ställde kommunen i samarbete med Borås kommun frågan [Urban art, varför inte som i Borås?](#)

Nästa vecka "krockar" musikaliskt Mariestads kammarmusikförening med stans jazzkubb i ett intimt utrymme med mjukfärgade väggar och bra akustik. [Kammarjazz](#). Intresset för dom lite "smalare" kulturella uttrycken har blivit större.

Nyhetsbrevet [KULTUR i NÄRHETEN](#) som Kulturbron ihop med kommunens Kultur- och fritidsavdelning kontinuerligt går ut med väcker uppmärksamhet genom både sin form och innehåll. Vad sägs om [Tål skaraborgaren den digitala konsten?](#), en kanske något provokativ artikel, i det senaste numret. Här visas också vad som händer närmast. [Modet mellan tjugo och trettio](#), en tvetydig titel, i kulturhuset i början på augusti. Vernissagekvällen en popupmodevisning i ICA Kvantums rågråa garage.

[Parker och stadsrum - innehåll och gestaltning](#). Utställning och debatter äger rum i september.

I nyhetsbrevet presenteras också [Månadens kulturskapare i Skaraborg](#). Det kan vara inom musiken, konsten, litteraturen, teatern, kulturhistoria m m. "Månadens rum" finns i huset för de utvalda att disponera. Nyhetsbrevet visar även på hur kommunens kulturpolitiska program från 2020, justerat 2024, nu följs upp. Kulturbrons fortsatta samarbete med de lokala kulturorganen biblioteket, Vadsbo museum, teatern, Kulturskolan och Elvärket berörs.

Konstnärer och konsthantverkare, såväl lokala som regionala, som till en modest kostnad hyr "verkstäder" i Kulturbron för sitt skapande, har [Öppet hus](#) i sina rum under Kultur- och skördefesten i slutet av september. Då får vi andra på plats också ta del av deras kunskaper och erfarenheter. Kanske upptäcker vi en kreativ ådra i oss själva!

För att driva en kommersiell verksamhet inom de kulturella områdena krävs kunnande. I höst "körs" som vanligt en kort och intensiv utbildning med rådgivning för kulturutövare. Kulturbron samarbetar här med Nyföretagarcentrum och Dacapos Artifex entreprenörskap.

Tänk att utställningar många gånger triggar en till att vilja veta mer och väcker engagemang. Och att möten med andra människor och samtal skapar nya spår i tankarna! Så reflekterar jag på väg upp en halvtrappa till Kulturshopen, nära den södra ingången. Den har verkligen funnit sin form med kvalitetsprodukter av konsthantverkare, inte bara från närområdet. Här väcks habegär efter vackra ting. Jag kompletterar med några svarta muggar i keramik.

Ute igen, vänder mig om och konstaterar att byggnaden genom sitt yttre med både färger, material, tredimensionella detaljer och stora glaspartier "står ut"; också med den nu helt växtbeklädda söderväggen, som vill visa på Mariestad, den gröna staden. Lite runt hörnet skymtar jag på baksidan det glasväggiga orangeriet eller vinterträdgården, som när mörkret faller blir en stor och sällsam ljuslykta. En "lunga" i kvarteret, en grön oas, som kan ge den stressade nutidsmänniskan ett andrum för eftertankar..... Och hela intrycket förstärks av den mosaikrutiga trottoaren mot gatan och några abstrakta kulturer, som säkert väcker olika tyckanden och uppfattningar. Men det är ju också meningen!.....Kulturbron är ett landmärke i Mariestad!

"Återanvändning", ingen kapitalförstöring, brandstationen blev ett kulturhus, som med sina uttryck står i kontrast mot Gamla stans historiska miljö och domkyrkan, som nästan når himlen. Och kontraster utvecklar varandra, tänker jag.

Caféväggarna och inredningen en trappa upp ger en inbjudande och stimulerande atmosfär. Konsten växlar efter de utställningar som sker i stora hallen och rummen på gatuplanet. De stora glasfönstren åt väster exponerar öppet Vänerinloppet och Ekudden på andra sidan. Ljuset skiftar under dagen och efter vädret. Det ögat ser känns inspirerande och ger en längtan att komma tillbaka till caféet.

Arbetslivet har verkligen förändrats under senare år. Pandemin i början på 20-talet och den digitala utvecklingen, har bidragit till ett annat synsätt på arbetsplatsen. Många jobbar idag hemifrån, kanske 2-3 dagar i veckan, vilket gör det lättare att ha anställningen på ett ställe, t ex i storstan och hemarbetsplatsen på ett annat, t ex en mindre ort. Det ställer naturligtvis andra krav på ledning/organisation och arbetsmiljö. Vi lever ju i ett samhälle med stora och snabba förändringar och stor osäkerhet. Nya idéer och innovationer ses som nödvändiga i alla typer av verksamheter för överlevnad och utveckling. Och grunden för detta är att människor träffas och trivs, träffas fysiskt, är på plats på kontoret; att få en god social och idégenererande miljö som lockar medarbetarna till jobbet. Det är här den systematiska och strukturerade innovationsprocessen kan skapas.

Coworkinglokaler finns nu överallt i landet. Dom kom till för att få en gemensam plattform för dem som jobbar hemma men som till del vill komma ifrån ensamheten och träffa andra och få uppleva den dynamik, som uppstår när människor samlas, människor som kommer från olika verksamheter och kompetensområden och med andra erfarenheter. Här finns ingen systematik utan det gäller mer att fånga det oväntade i de många gånger spontana fysiska möten som sker, kanske under en lunch eller över en kopp kaffe.

Men coworking kan även vara för dem som är anställda i hemortens företag, i kommunen och andra verksamheter, som tillfälligt vill byta sin vardagliga arbetsmiljö och få andras perspektiv i en öppen och kreativ omgivning utan administrativa gränser. Kanske för "intraprenörer", för nystartare, studententreprenörer, för "ensamma" konsulter.....

Jag har fikat flera gånger på Kulturbrons café och vid varje tillfälle noterat dom livliga samtal som förts över en kopp kaffe och undrat vad dom genererat. Här blandas människor som inser att stimulans, inspiration, kunskap och idéer ofta fås ihop med dom som har annan bakgrund och kompetens, som tänker olika och som gärna bryter sina invanda tankemönster. Också konstnärer, musiker, författare, designer, arkitekter och andra kulturskapare har jag sett finns med i samtalen. Kontinuerligt ges för alla i kulturhuset miniföreläsningar, vilka också skapar möjligheter till spontana möten och samtal. I januari i år [Att misslyckas är till del att lyckas](#), i maj [Den skissande innovatören](#) och nu senast [Picasso och metaverse](#).

Kulturbron skapade utrymmen för coworking redan från starten 2024. Efterfrågan på platser har ökat sedan dess och idag finns coworking även på andra ställen i kommunen. Vad som gör funktionen i Kulturbron unik - också i landet - är dynamiken som uppstår i samspelet med kulturen, med kulturens olika uttryck och kulturengagerade, ett samspel som förstärker möjligheterna för kreativitet och nya idéer, men också för lärande och erfarenhetsutbyten... Ett positivt gränsöverskridande! Att skapa en sådan miljö och organisera coworking med digital service kräver också ledarskap. Kulturbrons chef som vid sidan av sitt kulturkunnande har rötter i näringslivet spelar en stor roll för att utveckla innehållet, bygga ut nätverket samt kommunicera verksamheten, få den att sticka ut.

Tänk att en idé till ett helt nytt system för internutbildning föddes vid en lättlunch på caféet. Ett oväntat system, där också den digitala tekniken fick humana tecken. På väggarna graffitikonst på tavlor från senaste utställningen. Vårsolen hade inte stängts ute av persiennerna utan gav försiktigt uttryck i ansiktena på dom satt runt bordet; HR-chefen på kommunen, en hybridentreprenör som hyrt en av de små angränsande rummen, en ingenjör i ett av de större företagen, en forskare vid Göteborgs

Universitet och en ung konstnär med fantasins färger. Alla bosatta i stan. Idén blev nedtecknad på en vit servett vid kaffet och grunden till det företag som nu finns på Science Park Skövde med nio medarbetare och ett intressant nätverk. Dom internationella framgångarna låter inte vänta på sig.... Vi känner alla till den brist på kompetens som sedan länge råder inte bara i näringslivet utan i hela samhället. Det är svårt att rekrytera utifrån, varför kompetensutveckling på hemmaplan har blivit "ett måste".

Sensommarkväll år 2026 - solen är på väg ned bakom den skulpturala Torsöbron - bron som med de fyra broarna över Tidan gav idén till namnet Kulturbron. Och broar binder samman, förenar, får människor på olika sidor att mötas. Bärande tankar i Kulturbron!

*Den svagt gulrosa himlen speglar sig i glasdörrarna, innan dom öppnas igen, en flock kajor skränar över taken i Gamla stan, det doftar kvällsgrönt från södra gaveln... och strax blir det **Dansstationens uppträdande** i Kulturbrons stora hall.....Plats för samtal efteråt! Lekfullhet och allvar!*

Det är augustimörkt efteråt och rörelserna förnims än. Väggen mot Hamngatan är ljus och skugga, sakkunnigt iscensatt belysning, för att visa att här bakom finns något att berätta för alla.

Björn Nordén

Tid och rum – fantasin har inga gränser